

Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

De dekens voor de baby's

"Wat een koude dag," zuchtte Moeder Natuur, "en er zijn geen dekens om mijn baby's warm te houden. Kleine Jack Frost kwam gisteravond over de heuvel, en wat voor kattenkwaad die jongen nu weer van plan is uit te halen, is moeilijk te zeggen. Het is een vrolijk en aardig kereltje, maar hij is altijd wel in voor een grapje. Als Vader Winter me niet snel wat dekens stuurt, ben ik bang dat Jack de tenen van mijn baby's zal afknijpen, aan hun oren zal trekken en ze zal laten huiveren tot ze bevroren. Dus heb ik maar dekens gevraagd", zuchtte Moeder Natuur. Ze legde de baby's in bed en zei dat ze heel stil moesten zijn zodat Jack Frost ze misschien niet zou opmerken.

"Ha! ha! ha!" lachte een klaterende stem vlakbij de lieve oude dame. "Sommigen van je kinderen vinden het niet erg. Vanochtend vroeg vond ik een van hen terwijl hij zat te fluisteren tegen een zonnestraal, en onder de heg vond ik zelfs al een klein blauw astertje. Ik schudde haar snel door elkaar totdat ze het zo koud had dat ze blij was weer naar bed te gaan. Ha!ha!ha!" en Jack omhelsde Moeder Natuur zo innig dat ze huiverde en mompelde: "Arme baby's! Ik moet een brief schrijven aan Vader Winter."

Dit is wat er in de brief stond:

"Aarde, 1 november 1893.

Beste Vader Winter,

Heb jij misschien warme dekens voor mijn baby's? Het seizoen komt eraan waarin ze een heel lang dutje moeten doen, en Jack is weer bezig met zijn grapjes. Stuur me alsjeblieft binnenkort wat dekens.

Groeten van je oude vriendin, Moeder Natuur"

Deze brief richtte zij aan:

Aan het koninkrijk van Koning Winter, de poolgebieden in de Wolken

Toen belde ze haar boodschapper, Herfstwind, en stuurde hem met haar boodschap naar het noorden. Koning Winter zat net op zijn troon aan de achterkant van de Noordenwind en plande zijn komende werk op Aarde, toen Herfstwind arriveerde met de brief.

"Lieve hemel!" zei de koning, "is Jack Frost Moeder Natuur gaan lastig vallen? Ik bedoelde dat hij dit jaar op mij moest wachten voordat hij iets uit ging halen. Maar er moet iets gebeuren. Ho! Sneeuwvlok, kom eens even hier en breng je zussen en broers mee."

Binnen enkele ogenblikken kwam een troep sierlijke wezens, in het wit gekleed, langs dansen. "Wat wenst u, Vader Winter?" vroegen ze.

"Moeder Natuur heeft jullie nodig, mijn helpers," antwoordde de koning. "Jullie moeten de volgende voorbijtrekkende wolk tegenhouden en naar het Aardrijk gaan en de baby's bedekken. Jack is daar en ze zijn ijskoud."

Op dat moment zweefde er een wolk met gouden randen voorbij, en de sneeuwvlokken kropen erop en reisden al snel naar de aarde. De zon ging onder toen ze de westelijke poort van de stad passeerden, en de wolk was rood en goud getint. Langzamerhand begon het donker te worden, en het wolkje werd groter en groter, en het duurde niet lang voordat de nacht aanbrak. In de ochtend waren de kleine kinderen op aarde zeer verrast toen ze een witte bedekking over het land zagen liggen.

"Zie de sneeuw, kijk eens naar de prachtige sneeuw", riepen ze; en ze haalden meteen hun sleeën tevoorschijn. Het was een vrolijke tijd waarin ze lekker speelden in de met sneeuw bedekte witte heuvels! Maar ik vraag me af of iemand van hen wist waarvoor de sneeuw eigenlijk echt was gekomen en hoe blij Moeder Natuur was omdat haar baby's nu veilig en warm sliepen onder de donzige sneeuwvlok-dekens.